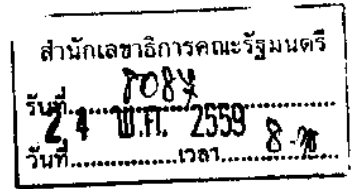

ด่วนที่สุด
ที่ นร ๐๔๐๒/๑๐๒๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญและร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ.

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณา
เรื่องที่๒

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๑๔๕๐๒
ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙

๒๔ พ.ค. ๒๕๕๙
จิตเขาวาระ

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือในส่วนอื่นที่เห็นสมควรเกี่ยวกับการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญและร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. ของกระทรวงยุติธรรมเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีภายในวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวประกอบกับมาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และหลักเกณฑ์การพิจารณาความหมายและองค์ประกอบของคำว่าหนังสือสัญญาตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๖-๗/๒๕๕๑ แล้ว เห็นว่า อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญจัดทำขึ้นระหว่างประเทศสมาชิกสหประชาชาติ โดยได้รับการรับรองจากสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ (United Nations General Assembly-UNGA) สมัยที่ ๖๑ มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้ประเทศภาคีต้องกำหนดให้การบังคับบุคคลให้หายสาบสูญเป็นความผิดตามกฎหมายอาญา (เน้นการกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐหรือการกระทำในนามเจ้าหน้าที่รัฐ) และกำหนดโทษของความผิดดังกล่าว รวมทั้งกำหนดให้ประเทศภาคีต้องปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและจัดให้เหยื่อและสมาชิกในครอบครัวได้รับการเยียวยาและชดเชยอย่างเหมาะสม อันเป็นการกำหนดหน้าที่ให้ประเทศภาคีต้องปฏิบัติ แสดงถึงความมุ่งหมายที่จะให้มีผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างกันตามกฎหมายระหว่างประเทศ จึงเข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญฯ และโดยที่เนื้อหาของอนุสัญญาฯ เป็นการกำหนดความผิดและโทษในการทำให้บุคคลหายสาบสูญโดยถูกบังคับ ซึ่งในการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามอนุสัญญาฯ จะต้องมีการออก

กฎหมาย คือ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. จึงเข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาที่ต้องเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อขอความเห็นชอบตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฯ

อนึ่ง โดยที่ประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญานี้แล้วซึ่งเป็นเพียงการแสดงเจตจำนงทางการเมืองในทางนโยบายของไทยที่จะเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาดังกล่าว ยังมีใ้การให้สัตยาบันอนุสัญญา อันเป็นขั้นตอนการแสดงเจตนาให้มีผลผูกพัน จึงเห็นสมควรที่คณะรัฐมนตรีจะเสนออนุสัญญาฯ เพื่อขอความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รวมทั้งเสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาและดำเนินการให้ร่างพระราชบัญญัติฯ มีผลใช้บังคับก่อนการให้สัตยาบัน

ในการนี้ หากคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกับการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ และอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว สำนักงานฯ จะได้ดำเนินการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ในรายละเอียดเพื่อเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิศพัทธ์ โตตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักกฎหมายต่างประเทศ

กองกฎหมายกระบวนการยุติธรรม

ฝ่ายกฎหมายกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๙๐๐- ๙ ต่อ ๒๒๑๕ (นายวรกรฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๒๗๐๑

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th